

ABSTRAKT

Následující práce zkoumá fenomén, který patří k nejstarším otázkám člověka, fenomén smrti. Sleduje vývoj vnímání smrti v evropské myšlenkové tradici od intence k věčnosti, přes postupné nahrazení věčnosti úsilím o nesmrtelnost, které ústí v nihilismus. Dále sleduje postupné zatemňování otázky smrti až do stavu, kdy vlastní smrti nerozumíme. V druhé části práce se pokoušíme formulovat cesty z naznačeného nihilismu a to přes bytí k smrti a autentickou existenci u Martina Heideggera, oblativní lásku Gabriela Marcela a zkušenost se smrtí blízkého u P. L. Landsberga. Na základě těchto tří filosofů pak formulujeme koncepci konkrétního světa jako světa s námi svázaného a tudíž ne-lhostejného. Ve třetí části práce celou problematiku promítáme do oblasti výchovy, kterou formulujeme jako výchovu k smrti, k lásce a k odvaze. Výchova jako ta, která učí být, se smrti nemůže vyhnout, naopak je jejím stěžejním tématem."